

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 85.814 van 3 maart 2000  
in de zaak A. 80.013/VII-17.057.**

In zake : XXX,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat S. BREDAEL,  
kantoor houdende te LUIK,  
rue de Pitteurs 41

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van  
Russische nationaliteit, op 27 augustus 1998 heeft  
ingediend om de vernietiging te vorderen van de  
beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van  
13 juli 1998 tot weigering van in overwegingname van  
een vluchtelingenverklaring;

Gezien de regelmatig gewisselde memories  
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste  
Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 9 maart 1999  
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van  
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag  
aan partijen en gezien de laatste memorie van de  
verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. FOSTIER die, loco Advocaat S. BREDAEL verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker, van Russische nationaliteit, is op 16 november 1996 in België aangekomen, houder van een Russisch nationaal paspoort geldig tot 28 juni 2001 voorzien van een Schengenvisum voor 14 dagen, en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 19 november 1996. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Russisch, met behulp van een tolk.

1.2. De Minister van Binnenlandse Zaken neemt op 5 december 1996 een beslissing tot weigering van verblijf.

1.3. Op 4 februari 1998 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een

beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf.

1.4. Op 9 april 1998 verklaart verzoeker zich opnieuw vluchteling.

1.5. Op 13 juli 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van het algemeen beginsel van een goede administratie en van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van administratieve overheidsakten, luidend als volgt :

"DOORDAT de motivering van de betwiste beslissing een foutief feitelijk element bevat,

TERWIJL er géén enkel onderzoek werd ingesteld met betrekking tot de briefwisseling terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken voorafgaandelijk werd verwittigd bij brief dd. 13.05.1998 van de raadsman van verzoeker van het bestaan van een tweede nieuw zéér belangrijk element.

ZODAT de afwezigheid van elke vermelding van het nieuw element in de aangevochten beslissing en zelfs de volledig in tegenspraak met de werkelijkheid, de motivatie van deze beslissing ontoereikend en foutief maken en daarbij artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 betreffende de motivering van administratieve overheidsakten schenden.

Dat deze beslissing in feite stelt dat betrokkene géén enkel nieuw feitelijk element naar voor zou brengen met betrekking tot de feiten die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure.

Dat dit volstrekt onjuist is omdat na de indiening van de nieuwe asielaanvraag dd. 09.04.1998, gegrond op de brief van de broer van verzoeker dd. 18.02.1998, de raadsman van verzoeker een brief heeft geschreven op 13.05.1998 naar de

'adjunct-adviseur' die de annex 26 bis aan verzoeker had bezorgd en hem had opgeroepen op een latere datum.

Dat deze brief ertoe strekte om de Dienst Vreemdelingenzaken in te lichten over het bestaan van een tweede brief verzonden uit RUSLAND aan verzoeker op 30.04.1998 door zijn vriend (de Heer V. met woonplaats te OMSK).

Dat de vertaling van deze brief door een beëdigd vertaler trouwens aan deze verzending werd toegevoegd (het origineel in (het) Russisch diende door verzoeker te worden overhandigd tijdens zijn latere verschijning toen bepaald op 18.05.1998).

Dat echter verzoeker op bovenvermelde datum niet werd gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken en opnieuw werd opgeroepen op een latere datum (11.06.1998).

Dat op 11.06.1998 exact hetzelfde is gebeurd en dat verzoeker werd uitgenodigd om zich aan te melden op 13.07.1998.

Dat het uiteindelijk slechts is op deze datum dat de genomen beslissing (annex 13 quater dd. 13.07.1998) werd uitgesproken en betekend aan verzoeker met eveneens een bevel tot verlating van het grondgebied binnen de 5 dagen.

Dat verzoeker blijkbaar vergeten was om het origineel van de tweede brief bij deze gelegenheid neer te leggen.

Dat in elk geval duidelijk blijkt dat géén enkel onderzoek werd ingesteld met betrekking tot deze brief terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken voorafgaandelijk werd verwittigd bij brief dd. 13.05.1998 van het bestaan van een nieuw zéér belangrijk element.

Dat een dergelijke nalatigheid vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken bij de behandeling van deze zaak onbegrijpelijk is en onbetwistbaar het algemeen beginsel van goede administratie schendt.

Dat bovendien de afwezigheid van elke vermelding van dit gebeuren in de aangevochten beslissing en zelfs de bevestiging, volledig in tegenspraak met de werkelijkheid, van de afwezigheid van elk nieuw element de motivatie van deze beslissing ontoereikend maken en daarbij artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 betreffende de motivering van administratieve overheidsakten schenden.

Dat in werkelijkheid de brief in overweging diende te worden genomen en dat in elk geval de inhoud ervan diende te worden onderzocht.

Dat deze brief niet hetzelfde zagezegde probleem van geloofwaardigheid vertoonde omdat deze brief niet kwam van de familie van verzoeker.

Dat wat betreft de inhoud, deze brief de feiten zoals vermeld door de broer van verzoeker bij brief dd. 18.02.1998 bevestigt en melding maakt van de verdwijning van deze laatste.

Dat de formele motivering van de aangevochten beslissing bijgevolg foutief en onvolledig is.

Overwegende dat bijgevolg de aangevochten beslissing artikel 51/8 van de Wet van 15.12.1980 (miskenning van de notie van nieuw element die de Dienst Vreemdelingenzaken de verplichting oplegde om de nieuwe aanvraag in overweging te nemen), het algemeen beginsel van de goede administratie en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 betreffende de formele motivering van administratieve akten schendt.

Dat de aangevochten beslissing hierdoor dient te worden vernietigd.";

Overwegende dat de verwerende partij  
antwoordt :

"Dat inderdaad bij brief van 13.5.98 door de raadsman van verzoeker de vertaling van een tweede brief aan de Dienst vreemdelingenzaken werd toegezonden (stuk 111-114).

Dat evenwel deze tweede brief zelf nimmer aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd afgegeven, en verzoeker tijdens zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin melding gemaakt heeft van deze tweede brief.

Dat de verklaringen van verzoeker, zoals afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken, derhalve niet op een onredelijke wijze zijn beoordeeld.

Dat verzoeker derhalve ten onrechte beweert dat de aangevochten beslissing niet behoorlijk gemotiveerd is.

In voorkomend geval werd de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken zowel in rechte als in feite uitgebreid gemotiveerd en werden de motieven weergegeven die aan de basis liggen van de bestreden beslissing.

Terwijl de affirmaties van (de) verzoekende partij niet van aard zijn aan te tonen dat de bestreden beslissing niet op verantwoorde motieven zou steunen.

Er werd naar behoren voldaan aan de motiveringsplicht.";

Overwegende dat verzoeker repliceert :

"a. Schending van het principe van goede administratie

In haar memorie tot antwoord erkent de Belgische Staat de vertaling van een tweede brief overgemaakt op 13.05.1998 door de raadsman van verzoeker.

Zij betreurt weliswaar dat de brief zelf niet (te hebben ontvangen) werd neergelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en beweert dat verzoeker hierover géén melding zou hebben gemaakt bij zijn verhoor.

Bijgevolg, rekening houdend met de verklaringen afgelegd door verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zou het volkomen wettelijk zijn geweest vanwege de administratie om géén melding te maken van de tweede brief in haar motivatie van de betwiste beslissing.

Het is exact dat verzoeker die normaal diende de brief neer te leggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 18.05.1998, datum van zijn convocatie, tevens vergeten is om deze neer te leggen wanneer hij uiteindelijk verhoord is geweest door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13.07.1998.

Ondertussen had hij zich reeds opnieuw tevergeefs naar de Dienst Vreemdelingenzaken begeven met de bedoeling om de brief neer te leggen op 11.06.1998.

Van oproeping tot oproeping, had verzoeker die slecht Frans spreekt en géén Nederlands, deze tweede brief niet neergelegd niettegenstaande de instructies van zijn raadsman.

Maar in elk geval tijdens het beweerde 'verhoor' van 13.07.1998 werd aan verzoeker niet ééns de mogelijkheid geboden om zijn relaas te doen.

Hij werd immers enkel opgeroepen voor de betekening van de negatieve beslissing en het bevel tot verlaten van het grondgebied binnen de 5 dagen (annex 13 quater).

Er werd hem echter géén enkele nieuwe vraag gesteld en géén enkele onderzoeksmaatregel werd bevolen naar aanleiding van het tweede nieuwe element namelijk de brief van de Heer VASILIEV waarvan de vertaling zich niettemin in het dossier bevond (sinds 13.05.1998).

Verzoeker had deze brief trouwens tijdens dit 'verhoor' bij zich en had hierover uiteraard méér uitleg gegeven indien hem dit tenminste gevraagd was geweest...

Voor zover als nodig wordt de originele Russische brief aan deze memorie aangehecht.

Het is onbetwistbaar dat in casu de Dienst Vreemdelingenzaken het principe van de goede werking van de administratie heeft geschonden door zich te onthouden van elke onderzoeksmaatregel betreffende een brief van kapitaal belang, waarvan zij voorafgaandelijk op de hoogte was gebracht en waarvan de vertaling haar was overgemaakt.

De officiële vertaling van deze brief waarborgde trouwens de conformiteit van deze vertaling met het origineel.

Over dit element kon dan ook in het kader van een goede administratie niet lichtzinnig worden overgegaan zoals in casu gebeurd is.

Door haar (zijn) lichtzinnige houding heeft de Belgische Staat bijgevolg het principe van de goede werking van de administratie geschonden.

b. Schending van artikelen 2 en 3 van de Wet dd. 29.07.1991 betreffende de formele motivering van administratieve overheidsakten

De kwestieuze beslissing meldt niet alléén niet het bestaan van deze tweede brief (die nochtans déél uitmaakte van het dossier) maar bevestigt bovendien, in tegenstelling tot de feiten, dat géén enkel nieuw element werd aangebracht na de laatste fase van de voorafgaandelijke procedure.

Terwijl, zoals reeds hierboven vermeld, de raadsman van verzoeker precies aan de Dienst Vreemdelingenzaken had geschreven opdat de brief van 30.04.1998 van de Heer V. in verband zou worden gebracht met de brief van 18.02.1998 en in aanmerking zou worden genomen bij de nieuwe asielaanvraag.

Het is dus totaal verkeerd om te beweren in de motivering dat géén enkel nieuw element werd aangebracht.

Daarentegen simpelweg beweren, zoals de Belgische Staat doet, dat de Dienst Vreemdelingenzaken uitsluitend rekening diende te houden met de verklaringen die verzoeker zou hebben afgelegd gedurende zijn zogenaamd 'verhoor' is al te gemakkelijk wanneer men weet dat verzoeker helemaal géén kans heeft gehad zijn relaas te doen en (dat) juist daarom zijn raadsman een brief had geschreven om aan de Dienst Vreemdelingenzaken de beëdigde vertaling van de brief over te maken.

Het is evident dat met dit nieuw element uiteraard rekening diende te worden gehouden in de motivering van de bestreden beslissing.

Door dit niet te doen heeft de Dienst Vreemdelingenzaken manifest (de) artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van overheidsakten geschonden alsmede het principe van een goede werking van de administratie.";

Overwegende dat verzoeker in essentie aanvoert dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen onderzoek heeft ingesteld aangaande de brief van de heer V. en dat de bestreden beslissing geen melding maakt van voornoemde brief;

Overwegende dat de Raadsvrouw van  
verzoeker in een begeleidende brief van 13 mei 1998  
aan de Dienst Vreemdelingenzaken het volgende meedeelt  
:

"In bijlage vindt U (een) kopie van de vertaling  
van een nieuwe brief die de heer XXX begin mei  
gekregen heeft en die zijn vrees voor vervolging in  
Rusland in de zin van de Conventie van Genève  
staaft.

Het origineel zal U op 18 mei (1998) overgegeven  
worden.

Gelieve dit nieuwe element in verband te brengen  
met een eerste brief daterend uit (van) 18 februari  
1998 die mijn cliënt U reeds voorgelegd heeft, dit  
alles in aanmerking te nemen en derhalve de heer  
XXX de hoedanigheid van vluchteling te erkennen";

Overwegende dat de bestreden beslissing,  
waarbij verzoekers tweede asielaanvraag niet in  
overweging wordt genomen als volgt is gemotiveerd :

"(...)

Overwegende dat betrokkene een eerste  
asielaanvraag indiende op 19/11/1996 dewelke  
afgesloten werd door het CGVS met een bevestigende  
beslissing van weigering van verblijf op  
04/02/1998. Overwegende dat betrokkene een tweede  
asielaanvraag indiende op 09/04/1998 waarbij hij  
beweert niet teruggekeerd te zijn naar zijn land  
van herkomst en waarbij hij een brief aanbrengt van  
zijn broer die hem verwittigt dat hij nog steeds  
gezocht wordt in zijn land. Overwegende dat de  
brief niet van voldoende geloofwaardigheid getuigt  
gezien de familie-band met de briefschrijver en  
gezien betrokkene geen ander nieuw element  
aanbrengt dat betrekking heeft op feiten dewelke  
zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de  
vorige procedure.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in  
overweging genomen".

Overwegende dat de verwerende partij op  
verzoekers kritiek antwoordt :

"(...) dat inderdaad bij brief van 13.5.98 door  
de raadsman (raadsvrouw) van verzoeker de vertaling  
van een tweede brief aan de Dienst  
vreemdelingenzaken werd toegezonden (stuk 111-114).

Dat evenwel deze tweede brief zelf(s) nimmer aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd afgegeven, en verzoeker tijdens zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin melding gemaakt heeft van deze tweede brief. (...)"

dat de verwerende partij niet betwist dat aan verzoeker tijdens het beweerde verhoor van 13 juli 1998 niet eens de mogelijkheid werd geboden om zijn relaas te doen en hij enkel werd opgeroepen om de negatieve beslissing in ontvangst te nemen, met bevel om het grondgebied van het Rijk binnen de vijf dagen te verlaten; dat de uitleg gegeven in de memorie van antwoord een a posteriori motivering is waarmee geen rekening kan worden gehouden; dat bovendien nergens uit de bestreden beslissing blijkt of de met de voormelde brief van 13 mei 1998 meegedeelde vertaling van de brief van de heer V. uit Omsk, aan verzoeker toegezonden op 30 april 1998 (kopie van brief en briefomslag werden bijgevoegd), is onderzocht; dat evenmin daaruit blijkt of verzoeker de in het aangehaalde artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vermelde nieuwe gegevens heeft aangebracht; dat de uitdrukkelijke motivering van de bestreden beslissing enkel de brief van verzoekers broer vermeldt; dat een dergelijke summiere motivering, gelet op de mededeling van de brief van de heer V., die de mogelijke gegronde vrees voor vervolging zou kunnen aantonen, niet afdoende is; dat het tweede middel gegrond is,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 juli 1998 tot

weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring van XXX.

**Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op drie maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**D. MOONS.**